

**W NOWYM ROKU ŻYCZYMY WAM
POMYŚLNOŚCI I WIELU MOŻLIWOŚCI.
I TYCH, O KTÓRYCH PISAŁA SZYMBORSKA,
I TYCH NIECIERPLIWIE WYCZEKIWANYCH PRZEZ WSZYSTKICH:
MOŻLIWOŚCI SPOTKANIA,
ROZMOWY,
WSPÓLNEJ NAUKI I ZABAWY.
SZCZĘŚLIWEGO ROKU!**
Redakcja

Trwają FERIE. To czas, gdy w naszej szkole dzieci z klas 0-3 spotykają się na ZIMOWISKU i aktywnie spędzają czas na świeżym POWIETRZU, warsztatach plastycznych, zajęciach dotyczących BEZPIECZEŃSTWA na drodze i treningach PARKOURU.

W TYM NUMERZE:
HOROSKOP NA NOWY ROK,
*Mniej znane przesady, CO PRZYNOŚI
SZCZĘŚCIE?, Świąteczne zwierzęta,*
**CHOROBA, KTÓRA ZANIKŁA DZIĘKI
SZCZEPIONCE, Pandemia i jej Twórca,**
KOBE BRYANT
oraz
twórczość literacka i plastyczna
uczniów "Dwunastki",
KĄCIK ZABAWEK I GIER,
przepisy, książki i film na chłodne dni,
KĄCIK ARTYSTY,
porcja humoru i ciekawostek.

**NASI WRÓŻBICI WIDZĄ WIĘCEJ.
WIDZĄ PRZYSZŁOŚĆ. WIEDZĄ, CO NAS CZEKA
W NADCHODZĄCYM 2021 ROKU.**

**GDY JUŻ TO SPRAWDZICIE, DOWIEDZCIE
SIĘ, NA CO TRZEBA UWAŻAĆ, BY OCHRONIĆ
SIĘ PRZED PECHOWYMI ZDARZENIAMI I CO
PRZYCIĄGA SZCZĘŚCIE.**

ZNAJDZ SWOJ NUMER W DZIENNIKU I ODKRYJ, CO CIĘ CZEKA W 2021 ROKU!

1. Spotkasz osobę, której dawno nie widziałeś.
2. Znajdziesz dziesięć groszy na chodniku.
3. Zagraasz w ciekawą grę planszową.
4. Dostrzeżesz błąd ortograficzny w swojej pracy.
5. Zjesz smaczny obiad.
6. Przeczytasz interesującą książkę.
7. Dostaniesz plusa za aktywność.
8. Pójdziesz na spacer z rodzicami.
9. Odnajdziesz zgubiony przedmiot.
10. Narzucasz idealne koło bez użycia cyrkla.
11. Obejrzyj ciekawy program telewizyjny.
12. Użyjesz programu Gimp.
13. Kupisz artykuł spożywczy za niższą cenę.
14. Przeczytasz książkę, która okaże się przyszłą lekturą.
15. Nie spóźnisz się na lekcję.
16. Spodoba ci się lektura szkolna.
17. Namalujesz obraz, który składa się z plam otoczonych konturem.
18. Dołączysz do kółka zainteresowań.
19. Wyjedziesz na wycieczkę.
20. Ocenisz film.
21. Zobaczysz stary model samochodu.
22. Ściągniesz Microsoft Teams na telefon.
23. Wyjedziesz na działkę lub do znajomego, który ma działkę.
24. Zobaczysz ładnego psa.
25. Napiszesz pracę w Microsoft Word.
26. Spotkasz swojego nauczyciela w sklepie.
27. Dostaniesz szóstkę.

**WRÓŻYLI: ADAM PIKULSKI I BRONISŁAW
WAŁĘDZIAK**

Każdy chyba zna PRZESĄDY - te o czarnym kocie, drabinie czy o lustrach. Podobno z badań CBOS wynika, że ponad połowa dorosłych Polaków w nie wierzy. A oto pięć mniej znanych przesądów:

- **Jeśli otrzymujesz coś ostrego, wręcz darczyńcy pieniądze.**

Stary przesąd mówi o tym, że jak ktoś podaruje ci coś ostrego, np. noże czy nożyczki, to powinieneś dać tej osobie symboliczną złotówkę. Jeżeli tego nie zrobisz, to relacja z tą osobą znacznie się pogorszy.

- **Nie dawaj kobiecie butów.**

Gdy podarujesz kobiecie buty, to nie zdziw się, jak w nich od ciebie uciekną.

- **Swędzące oko.**

Jeśli swędzi cię prawe oko, to oznacza, że niedługo ktoś zaprosi cię na jakąś zabawę, a jeśli lewe oko, to w krótkim czasie zaczną padać.

- **Nie zabijaj pająków.**

Gdy zabijesz pająka, to już następnego dnia pogoda się pogorszy, ponieważ te małe stworzonka odpowiadają za pogodę.

PRZYGOTOWAŁA: ANTONINA URBANIAK

Co przynosi szczęście?

Podkowa - wierzenie w jej moc wzięło się z niewiedzy ludzi, którzy uważali za cud, że przybijana do kopyt podkowa nie sprawia koniowi bólu. Dodatkowo przybijano ją siedmioma podkowiakami, co miało chronić przed siłami nieczystymi. Uważano wtedy, że żelazo, z którego jest robiona ma magiczne właściwości. Obrócona podkowa przypomina kształtem rogi, a te setki lat temu były wieszane, aby odstraszyć wszystkie złe bożki.

Grosik - mówi się, że dając komuś nowy portfel, powinno być w nim kilka groszy na szczęście, bo istnieje możliwość bankructwa. Chińczycy wierzą, że ich pieniądze – specjalne monety z dziurką - powinny być przewiązane czerwoną nitką na szczęście.

Tęcza - najpopularniejszą teorią tłumaczącą, dlaczego tęcza to symbol szczęścia, jest teoria biblijna - przymierze między Bogiem a ludźmi. Jest obietnicą złożoną Noemu, że ziemi nie nawiedzi już nieszczęście w postaci wielkiego potopu.

Słoń - ten z podniesioną trąbą. Początkowo uważano, że szczęście przynoszą tylko białe słońce, gdyż były one niezwykle rzadkie i zazwyczaj hodowane w rodzinach królewskich. Zwierzęta te były symbolem bogactwa, podkreślały prestiż i władzę.

PRZYGOTOWAŁA: KAROLINA KOWALCZYK

ZWIERZĘTA NA ŚWIĘTA

PRZYGOTOWAŁA: DARIA SŁOBODZIAN

Każdy z nas zna legendę o tym, że w wigilijną noc zwierzęta mówią ludzkim głosem. Odkładając na bok legendy, pewnym jest, że nasi „bracia mniejsi” odczuwają nie tylko najprostsze emocje jak strach, lęk, radość. Zdolne są również do uczuć wyższych jak rozpacz po stracie bliskiego towarzysza. Przyjrzyjmy się tym mniej znanym faktom dotyczącym zwierząt nierozzerwalnie związanych z magią świąt. Dzisiejszymi bohaterami będą: **owieczka, osiołek i renifer**

Ovis aries (owca domowa)

Owieczki są pierwszymi zwierzętami udomowionymi przez człowieka, co nastąpiło jedenaście tysięcy lat temu. Ważą dwukrotnie więcej niż dorośli ludzie. W wyniku ciąży na świat przychodzi zazwyczaj jedno lub dwa młode. Żywią się głównie roślinnością zieloną. Dzikie, nieudomowione owce zrzucają swoje runo w sposób naturalny. W przypadku owiec domowych jest inaczej. Ich sierść rośnie bezustannie i musi być regularnie strzyżona. Owieczka hodowlana rasy merynos o imieniu Shrek, która ukrywała się przez sześć lat, miała po odnalezieniu na sobie tyle futra, że można było uszyć dwadzieścia męskich garniturów. Owieczki mają źrenice prostokątne. Ich pole widzenia jest tak szerokie, że praktycznie nie są w stanie zobaczyć jedynie własnego ogona. Potrafią rozpoznać i zapamiętać pięćdziesiąt innych osobników lub różnych obrazów i utrzymać je w pamięci przez okres do dwóch lat. Kiedy doświadczają stresu lub smutku, spuszczaają na dół smętnie główki i unikają pozytywnych działań. Odczuwają również strach. Kiedy nie widzą swojego stada, ich tętno zwiększa się o 20 uderzeń na minutę, a o 84, gdy zbliżają się do nich mężczyzna i pies. Uwielbiają być też głaskane po twarzy i przytulane. Kiedy się rozchorują, potrafią wybierać i zjadać określone rośliny zielne, co prowadzi w konsekwencji do samowyleczenia. Jak usłyszeliśmy od zaprzyjaźnionej owieczki: „ Jesteśmy bardzo inteligentnymi, mądrymi i pełnymi ciepła zwierzętami, które warto poznać bliżej. Beeee ...” 😊

Equus (osioł)

Najbardziej pospolity przedstawiciel z naszej listy to osiołek. Został udomowiony cztery tysiące lat temu w Afryce w Dolinie Nilu. Ile żyją osły? Nawet do 50 lat, są więc przyjacielem człowieka na całe jego życie. Na świecie występuje około 180 ras tego samotnika, odpornego na trudne warunki, w jakich żyje na wolności. Może np. znosić utratę wody sięgającą do 30% masy jego ciała. Czy nie budzi to skojarzeń z wielbłądem? 😊 Jego duże uszy odprowadzają nadmiar ciepła i są jednym z najlepiej rozwiniętych zmysłów. Dzikie, afrykańskie osioły są gatunkiem krytycznie zagrożonym z powodu ciągłego krzyżowania z osobnikami udomowionymi. Na świecie pozostało ich już tylko 570. Krzyżówkami osła są: muł, osłomuł i zebroida - niestety nie mogą one posiadać potomstwa.

Na koniec, klasycznie, oddajmy głos samemu zainteresowanemu: „Wbrew obiegowym opiniom jestem inteligentny, a mój upór wynika z odwagi i roztropności. Przestraszony nie zrywam się do ucieczki tak jak koń, tylko zastygam w miejscu i bacznie obserwuję otoczenie. Napastnika mogę zaś zawsze poczęstować solidnym kopnięciem lub ugryzieniem. I-a, i-a, i-a” 😊

Rangifer (renifer)

Renifer, kojarzący się głównie z saniami Świętego Mikołaja, potrafi ważyć tyle, co trzech dorosłych i dobrze zbudowanych mężczyzn. Żyje na północy krajów skandynawskich (Szwecji, Norwegii, Finlandii) i odżywia się w okresie zimowym głównie porostami. Renifery z terenów Arktyki, gdzie przez pół roku trwa dzień, a kolejne pół noc, natura obdarowała zaskakującą cechą. Pod koniec grudnia barwa ich oczu zmienia się ze złotego na ciemnoniebieski. Zabarwienie to powstaje w tzw. „lustrze”, umieszczonym w siatkówce oka, elemencie odbijającym światło reflektorów samochodowych i charakterystycznym dla zwierząt nocnych. Wszystko oczywiście po to, aby mogły wiedzieć lepiej w ciemności. Renifery zamieszkujące terytorium Tromso, ze względu na niezmiennie oświetlenie miejskie, mają zielony kolor oczu. Ponadto nasze renifery świetnie pływają i doskonale też biegają, rozpędzając się do 80km na godzinę. Teraz już wiecie, czemu to one ciągną sanie Świętego Mikołaja ☺). Zarówno samiec jak i samiczka mają okazałe poroże. Służy im ono głównie do wyszukiwania pożywienia. Czy zastanawialiście się kiedyś nad tym, skąd wzięło się imię „Rudolf czerwonończy”?

Okazuje się, że ma ono naukowe uzasadnienie. Renifery mają bowiem bardzo silnie ukrwiony nos, aby móc ogrzać mroźne powietrze, nim trafi ono do ich płuc. Czasami naczynia krwionośne są tak widoczne, iż nos renifera zdaje się być czerwony. Nasi ulubieńcy stali się inspiracją dla fińskiej jednostki miary „poronkusema”. Jest to odcinek o długości 9,7km, po którym renifery przystają na chwilę, by załatwić swoje potrzeby fizjologiczne. Nie potrafią bowiem robić tego w ruchu. A co na swój temat może nam powiedzieć zaprzyjaźniony renifer?: „Jestem spokojny, łagodny i w przeciwieństwie do łosia nie należy się mnie aż tak bardzo obawiać”.

A co na to wszystko inny przedstawiciel świątecznego panteonu – karp? Przekonajcie się i zerknijcie na poniższe zdjęcie.

PRZYGOTOWAŁA: **DARIA SŁOBODZIAN**

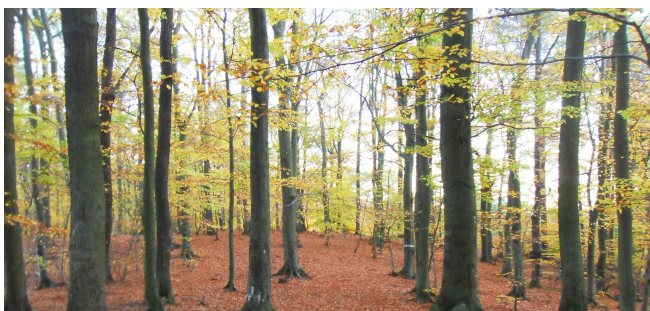
JAK DBAĆ O ZIEMIĘ?

- SEGREGUJ ŚMIECI
- OSZCZĘDZAJ WODĘ
- ZAMIEŃ AUTO NA ROWER
- NIE MARNUJ ŻYWNOŚCI
- ZAANGAŻUJ SIĘ W SPRZĄTANIE

LASÓW

PRZYPOMNIAŁA: **AURORA WINIARCZYK**

Z galerii

Hani Szott

Choroba, która zanikła dzięki szczepionce

PRZYGOTOWAŁA: DOROTA SŁOWI

Polio, czyli wirusowe zapalenie rogów przednich rdzenia kręgowego.

Do XIX wieku występowało sporadycznie. Niestety, później nastąpiła pandemia.

Polio to wirus o bardzo prostej budowie: pojedynczy genom RNA otoczony specyficzną powłoką białkową.

Istnieją różne przebiegi choroby:

- przebieg bezobjawowy – występuje najczęściej
- zakażenie poronne
- aseptyczne – 1% zakażonych
- postać porażenna – 0,1 % zakażonych
- zapalenie mózgu – bardzo rzadkie, ale niestety najczęściej śmiertelne
- zespół poporażenny (zespół polio) - występuje najczęściej po 25 – 30 latach u 20-30 % osób z przebyłym porażeniem.

Objawy polio były znane od starożytności. **Na wielu egipskich malowidłach i rzeźbach były przedstawiane postacie z wiotkimi kończynami** (zdjęcie nr 1).

Osoby, których płuca były niewydolne przez polio, zostawały umieszczane w żelaznych płucach, które były respiratorem (zdjęcie nr 2 i 3). Kiedy osoba została umieszczona w żelaznym płucu, szczelnie je zamykano. Respirator zaczynał regulować ciśnienie w swoim wnętrzu, co umożliwiało osobie chorej normalne oddychanie.

Zdjęcie nr 2

Zdjęcie nr 3

Pandemia i jej Twórca...

PRZYGOTOWAŁ: MACIEJ WYSZYŃSKI

Wirus Covid 19 to błąd!

Wszyscy nazywają wirusa COVID 19, jednak jest to nazwachoroby, którą powoduje. Prawidłowa nazwa wirusa to SARS Cov-2. Dlaczego? Przyjrzyjmy się jej. Wirus jest z rodzaju SARS. Warto wspomnieć o tym, że epidemia SARS już występowała. Konkretnie w Chinach w latach: 2002-2003 wtedy zachorowało 8096 osób, a zmarły 774. Źródłem wirusa były nietoperze, które przeniosły wirusa na łaskuny palmowe i jenoty. Zwierzęta te sprzedawano na targach jako jadalne mięso. Dodajmy, że to nie jedyne wystąpienie koronawirusa. Druga epidemia zawładnęła Bliskim Wschodem. Wirus arabski nosi nazwę MERS i jest rodzajem beta-koronawirusa. Rozpoczął się w Arabii Saudyjskiej w 2012 roku. Zaraziło się 2500 osób, a zmarło 851 osób. Epidemii zaczęły zarażone dromadery. 8 grudnia 2019 zanotowano pierwszy przypadek zakażenia na nowy Beta-koronawirus: SARS Cov 2 zwany też 2019 nCoV.

ZUPA DYNIOWA

Składniki:

1 dynia (najlepiej hokkaido)
 1 łyżka oliwy
 1 nieduża cebula
 3 cm kawałek imbiru
 2 ząbki czosnku
 1 marchewka
 1 ziemniak
 700 ml bulionu warzywnego
 100 ml śmietanki 18%
 sól i pieprz do smaku

Przygotowanie:

Dynię należy umyć, usunąć pestki i pokroić na kawałki (razem ze skórą). W niedużym garnku rozgrzać oliwę i zeszklić pokrojoną cebulę, dodać posiekany czosnek i starty imbir. Chwilę wszystko razem podsmażyć. Następnie dodać pokrojoną marchewkę i ziemniaka. Smażyć około 5 minut, cały czas mieszając. Po tym czasie dodać pokrojoną dynię i wlać bulion. Całość gotować około 20 minut. Następnie zmiksować, dodać śmietankę i doprawić do smaku. Odważni mogą dorzucić płatki chilli. Można podać z grzankami. Zupa dyniowa z imbirem jest pyszna i sycząca, idealna na chłodne jesienne i zimowe dni. Smacznego!)

GOTOWAŁA: **AGATA SADOWSKA**

CIASTECZKA JEŻYKI

SKŁADNIKI:

* 1 i 1/3 szklanki mąki
 * 1/4 szklanki cukru pudru
 * 1 łyżka cukru waniliowego
 * 1 jajko
 * 1/2 łyżeczki proszku do pieczenia

* 75g margaryny

DO DEKORACJI CIASTECZEK:

* 100g gorzkiej czekolady
 * 2 łyżki mleka
 * posypka czekoladowa

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA:

CIASTO: Mąkę przesiać na stolnicy. Dodać cukier, cukier waniliowy, jajko, proszek do pieczenia, margarynę i zagnieść ciasto. Odrywać kawałki ciasta i formować kulki wielkości orzecha włoskiego. Kulki spłaszczyć i z jednej strony rozciągnąć, tworząc „leżkę”. Ciastka ułożyć na blaszce wyłożonej papierem do pieczenia. Piec 15 minut w temperaturze 180 stopni. Ostudzić.

DEKORACJA: Czekoladę rozpuścić wraz z mlekiem. 3/4 ciastka posmarować czekoladą i posypać posypką. Z przodu narysować oczy i nos. SMACZNEGO!

PIEKŁA: **AMELIA GAŚIŃSKA**

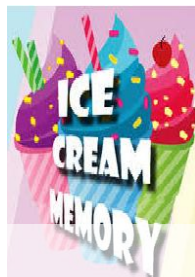
Cześć! Tutaj Hania i Dora.

Chcecie się dobrze bawić? My też! Dzisiaj pokażemy Wam kilka gier.

Możemy napisać o tym, o czym chcecie!

Możecie poprosić rodziców, aby przesłali wiadomość na e-mail: d.slowi09@gmail.com z Waszym pomysłem.

siostry: Hania i Dorota

DLA DZIEWCZYN ICE CREAM MEMORY

My bardzo lubimy lody. Jeśli Wy też lubicie, możecie zagrać w to lodowe memory! [Gra Ice Cream Memory - Graj online na Y8.com](https://www.y8.com/games/ice_cream_memory)

UWAGA KONKURS!

Kiedy obchodzone są dni przedstawione na kolażach wykonanych przez Sylwię? Kolaże znajdują się na tej stronie.

Rozwiązania można przysyłać na adres: naczelnny.naszglos@sp12gdynia.edu.pl

Na pierwsze trzy osoby czekają słodkie nagrody:)

DLA CHŁOPCOW

Heja! Lubicie auta? Są fajne! Zagrajmy w grę! Nie spadnij! Pobierz Hill Racing Challenge.. <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.fingersoft.hillclimb>

Nowa przyjaźń

Oliwia wstała dzisiaj rano. Obudził ją jej brat, Tomek. Miał tyle samo lat, co ona i lubił statki kosmiczne. Dzisiaj szli pierwszy raz do szkoły.

Tomek od razu znalazł kolegów. Oliwii było trochę przykro, bo nie miała koleżanek, miała tylko misia. Nagle jej pluszowy przyjaciel spytał:

- Co się stało?

Oliwia powiedziała, że nie ma koleżanek. Miś poradził jej, aby podeszła do Karoliny i z nią porozmawiała.

Oliwia uśmiechnęła się do dziewczynki.

-Hej - rzuciła na początek.

Dziewczynki zaczęły rozmawiać, a z czasem zostały przyjaciółkami.

OPOWIEDZIAŁA: DOROTA SŁOWI

Dzień Misia

Kasia, jasnowłosa dziewczynka o niebieskich oczach, wstała dziś wczesnie rano.

Był Dzień Misia. Kasia była bardzo podekscytowana. Do przedszkola każde dziecko miało zabrać swojego pluszowego przyjaciela. Ona wybrała misia o imieniu Tadzio.

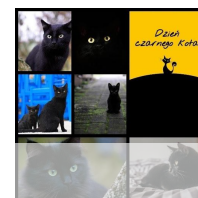
Kilka godzin później, będąc w przedszkolu, przywitała się ze swoimi koleżankami i zaczęła bawić się pluszakami.

Nagle do dziewczynek podszedł Adam. Chłopiec bardzo nie lubił Kasi. Zabrał jej Tadzia i urwał mu łapkę. Jasnowłosa rozplakała się. Wzięła swojego misia i przytuliła go.

Gdy po południu mama odebrała ją z przedszkola, Kasia pokazała jej pluszaka. Jej mama wzięła go, a gdy tylko wrócili do domu, poszła do salonu. Gdy wróciła, Tadzio już miał rączkę.

- Jesteś bohaterką, mamo! - krzyknęła szczęśliwa dziewczynka.

OPOWIEDZIAŁA: SYLWIA SZEJPAK

Czarny kot

Czarny kot – pospolity,
Czarny kot – jednolity,
Czarny kot – pecha daje,
Czarny kot – nie udaje.

Czarny kot – cud nad cudy,
Czarny kot – mądre zwierzę,
Czarny kot – miłe zwierzę,
Czarny kot – szczęście da,
Gdy mu powiesz,
przyjmie cię pod mój
dach!

Abstrakcje

Abstrakcja – sztuka nieprzedstawiająca form znanych z rzeczywistości.

Abstrakcja jest wyjątkowym tematem. Wielu artystów właśnie ten rodzaj sztuki wybiera do tworzenia dzieł. Na przykład Jackson Pollock, który malował swoje obrazy metodą drippingu (oznacza ściekanie kapanie).

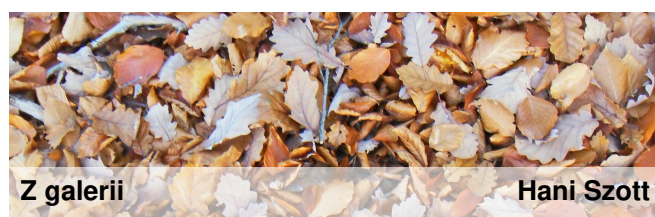
Jego pracownia była szopą służącą jako składzik rybacki. Na podłodze pokładał płótna, na których bezpośrednio chlapał kolorową farbą, aż w końcu i jego podłoga stała się dziełem.

Dzisiaj proponuję o wykonanie swojej własnej abstrakcji, wykorzystując np. gumki recepturki. Możecie też użyć pastelów suchych, farb lub kolorowych kredek. Wszystko zależy od wyobraźni :)

oto mój obraz

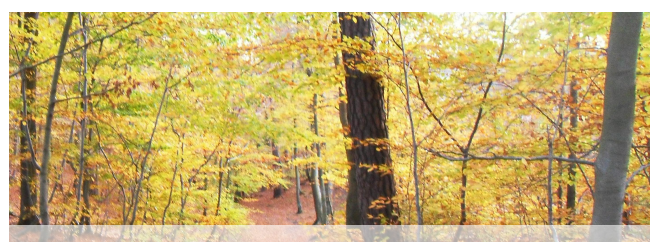

Jackson Pollock

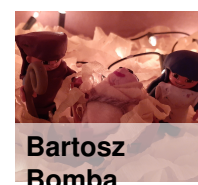
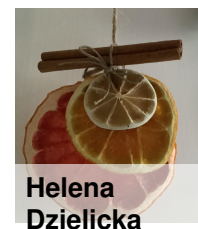
Z galerii

Hani Szott

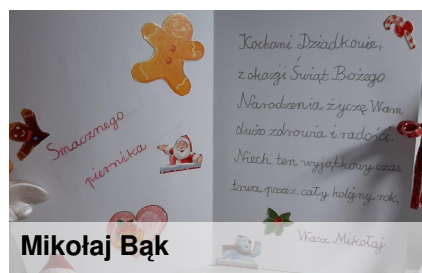
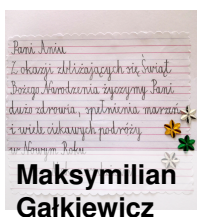
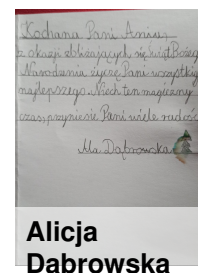
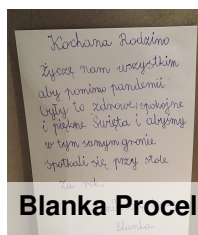
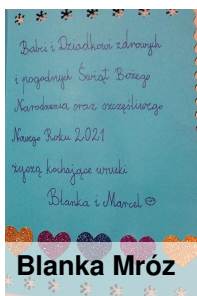
NASZA TWÓRCZOŚĆ

Świąteczne kodowanie, szopki i ozdoby klasy 1c

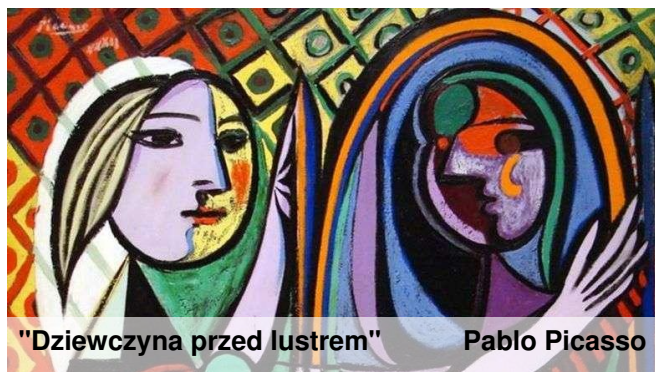
NASZA TWÓRCZOŚĆ

Kartki świąteczne klasy 3b

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Poezja Aleksandry Bogusz z kl. VIIc

"Dziewczyna przed lustrem" Pablo Picasso

Słodycz z odrobiną goryczy

Tęsknię
tęsknię za splataniem wianków
w środku ogromnej ulewy

Tęsknię
tęsknię za nirwaną
jaką czułam u swego boku

Tęsknię
tęsknię za wychylaniem się
poza sztywne krawędzie prostoty

Tęsknię
tęsknię za odbiciem w lustrze
pełnym ciepłych barw
A.B

"Żółty-czerwony-niebieski" Wassily Kandinsky

Zatroskanie

Drogie odbicie
czasem się boję
że cię jutro nie zastanę

Cierpkie jest twoje serce
wylewa się z niego gorycz
przepełniona toksynami

Rozpacz twoje imię nosi
ona również trochę łka
oraz ubiera wiele twarzy
A.B

Twórcze życie wymaga odwagi. Kreatywność to przestrzeń, w której to ty jesteś odkrywcą. Musisz opuścić miasto swojego komfortu i udać się na wyprawę w dziką krainę swojej intuicji. Nie dojedziesz tam autobusem, tylko pracą i podejmowaniem ryzyka nie do końca wiedząc, co robisz. To, co tam odkryjesz, będzie wspaniałe. Odkryjesz siebie.

Alan Alda

Paleta (moich) barw

Zawsze łaknęłam
uschniętych róż
zasługując na pęki niezapominajek

Zawsze łaknęłam
esencji z oziębłych serc
zasługując na te pełne krwi

Zawsze łaknęłam
widywać (jej) bazgroły
zasługując na kolekcję najpiękniejszych obrazów
A.B

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Opowiadanie Wiktora Szlachcikowskiego z kl. VIIa

Pomocny chłopiec

Pewnego deszczowego dnia czteroosobowa rodzina Kowalskich właśnie miała odjeżdżać pociągiem do Krakowa. Planowali spędzić Boże Narodzenie spokojnie u swoich najbliższych. Dworzec jak zwykle przepełniony był śpieszącymi się ludźmi. Kasia oraz Wojtek ze swoimi rodzicami podeszli pod peron i spokojnie czekali na pociąg. Nagle na wielkim ekranie ujrzeli napis: „POCIĄG DO KRAKOWA OPÓŹNIONY O 50 MINUT”. Ponieważ pociąg nie przyjechał na czas, rodzina postanowiła w tym czasie pójść na obiad do restauracji znajdującej się obok dworca.

Gdy Wojtek przechodził obok sklepu ze swoimi ulubionymi zabawkami, zobaczył nieopodal starszego pana siedzącego na ławce. Miał on siwą, długą brodę i rozczochrane włosy. Jego niebieskie, podkrążone oczy patrzyły na przechodzący tłum ludzi i powoli się zamykały. Nosił brązową, starą i zniszczoną kurtkę. Wojtek z bólem patrzył na bezdomnego staruszka. W jego głowie tworzyło się jedno bardzo ważne pytanie: Dlaczego nikt nie pomaga biednemu człowiekowi?

- Synku, chodź na obiad, bo się jeszcze zgubisz i cię nie znajdziemy! - krzyknęła mama chłopca.

Chwilę później przez dworzec przechodziła grupa nastolatków.

- Pytanie czy wyzwanie, Tomek? - zapytała jedna z dziewczyn.

- Pewnie, że wyzwanie... W końcu muszę zrobić coś szalonego w moim życiu! - odpowiedział kolega.

Po krótkim namyśle grupka nastolatków wybrała Tomkowi wyzwanie: „Ukradnij komuś małą ilość pieniędzy”. Chłopak zdecydował, że podejdzie do tego samego pana, który leżał na ławce. Pomyślał o nim, gdyż wyglądał na łatwy cel do zdobycia.

- Dzień dobry... Mógłbym usiąść obok pana? - zapytał grzecznie Tomek.

- Pewnie, młodzieńcu! - z radością odpowiedział mężczyzna.

Gdy usiadł koło pana, nie zamierzał zwlekać z wykonaniem podłego zadania. Staruszek trzymał w podartej kieszeni swoje jedyne, ostatnie złotówki, które znalazł wczoraj na ulicy. Tomek szybko wysunął rękę i zabrał pieniądze. Zaspany bezdomny nie zdołał zauważyć tego manewru. Widział tylko odchodzącego chłopaka, który wydawał się być miłym.

Dziewięcioletni Wojtek wraz z rodzicami właśnie wychodził z restauracji. Wtem zobaczył dokładnie tego samego, siwego, biednego staruszka. Był smutny i zapłakany. Wojtek, nie mogąc już tego wytrzymać, podszedł do niego.

- Dzień dobry, proszę pana, czy mogę w czymś pomóc? - zapytał z żalem chłopiec.

- Dziękuję, że pytasz, drogi chłopcze... Leżę już na tej ławce od bardzo dawna. Przez moją żonę straciłem dach nad głową, co wiąże się też z tym, że nie mam już kontaktu z wieloma przyjaciółmi. Dziś zobaczyłem pustkę w mojej kieszeni, w której trzymałem ostatnie drobniaki, za które udałoby mi się przeżyć... Teraz już nikogo i nic nie mam. Czuję się bezwartościowym człowiekiem, dla którego nie ma już miejsca na tym świecie. Cieszę się, że mogę opowiedzieć komuś moją historię... - powiedział starszy człowiek

Zapadła cisza. Chłopiec sam już nie wiedział co o tym wszystkim myśleć. Po krótkim zastanowieniu zdecydował, że chce pomóc samotnemu człowiekowi.

- Dziękuję bardzo, że pan mi o tym wszystkim powiedział. Czy mógłbym w czymś pomóc, dać jedzenie lub zabrać do sklepu z ubraniami? - zapytał, uśmiechając się.

Lecz staruszek już tego nie usłyszał... Z wyczerpania energii oraz braku pożywienia zemdlął. Zaniepokojony Wojtek szybko zwołał mamę i wezwał pogotowie. W związku z tym po szybkim czasie po bezdomnego przyjechała karetka i zabrała go do szpitala (...)

Zaczął się styczeń. Boże Narodzenie spędzone w Krakowie przez rodzinę było świetne. Jednak nie dla wszystkich spokojne... Wojtek przez całe święta myślał o bezdomnym. Rodzice obiecali Wojtkowi, że jak wrócą do domu, to zabrają go na spotkanie z nim.

Po powrocie do domu tata i mama zawieźli chłopca do szpitala, aby mógł odwiedzić starszego pana. (...) Chłopczyk wręczył mu prezenty i mocno go uściskał. Po godzinie rozmowy starszy pan zasnął. Rodzina postanowiła, że mu pomoże.

Wojtek Kowalski wyrósł na miłego i pomocnego chłopaka (...) zaczął pracować w wolontariacie. Teraz codziennie przekazuje innym dobre rzeczy.

NASZA TWÓRCZOŚĆ

Świąteczne prace plastyczne klas 4-8

Kamila Korda 4a

Pola Bobrowicz 4c

Adam Korogodin 4c

Kacper Marszałek 4c

Zuzanna Laskowska 4c

Maria Kuczyńska 4c

Feliks Jesiotrzyński 5a

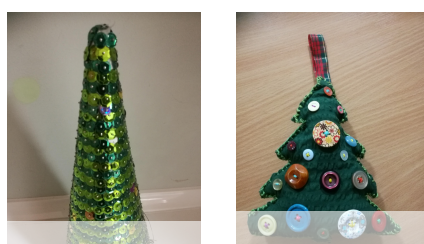

Maja Witek 4a

Michał Jasiński 5a

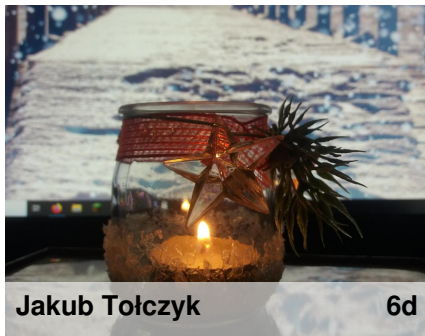
Prace Mai Janik-Lipińskiej 4c

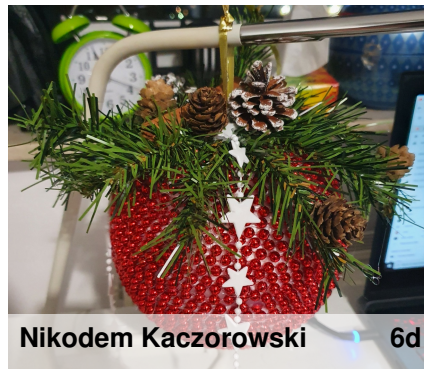
Nasz Głos

Karol Dzielicki 6e

Jakub Tolczyk 6d

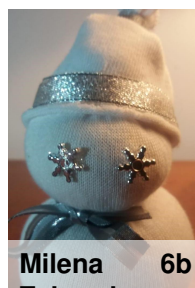
Nikodem Kaczorowski 6d

Klaudia Rychlik 7d

Jakub Dembiński 6a

Milena Zalewska 6b

Szymon Żułnowski 6c

Uśmiechnij się

Pani pyta Jasia:
- Jasiu, powiesz jakieś zdanie w trybie oznajmującym?
- Koń ciągnie wóz.

- Brawo! A teraz przekształć to zdanie tak, aby było zdaniem rozkazującym.
- Wio!

Bliźniaki wracają ze szkoły i od progu wołają:
- Mamo! Wygrałaś konkurs klasowy: "Czyja mama jest

najpiękniejsza?"
Wszyscy głosowali na własne mamy, a Ty dostałaś dwa głosy.
Siedzi dwóch brunetów

na ławce. Jeden pyta.

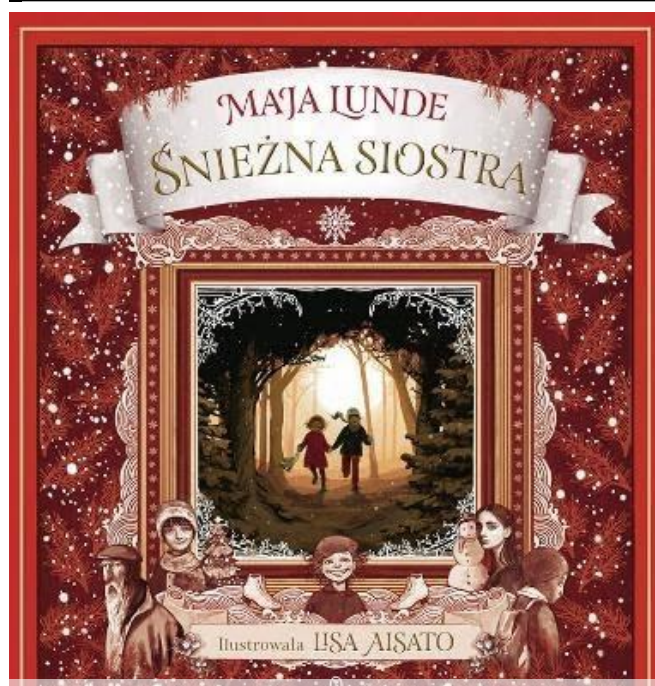
-
Chcesz krówkę?
- Nie, dziękuję, jestem wegetarianinem.

Przygotowali:
IZABELA HAMADYK I ANDRZEJ BEYER - WRÓBLEWSKI

Co przeczytać?

POLECA: OLGA SAMUJŁO

„Snieżna siostra” - piękna, świąteczna opowieść

Autorka: Maja Lunde

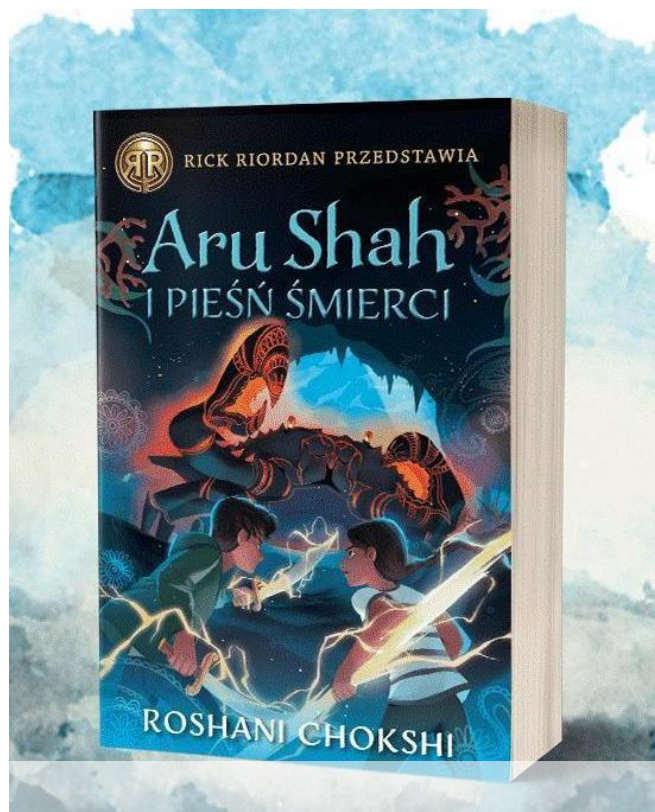
Ilustratorka: Lisa Aisato

Wydawnictwo: LITERACKIE

To pięknie ilustrowana, wzruszająca historia. Opowiada o przyjaźni, śmierci i tęsknocie za bliską osobą. Choć jest o tak trudnych sprawach, nie zarakło w niej radości i magii świąt.

Siostra głównego bohatera umarła w zeszłym roku. To będą pierwsze święta Juliana bez niej. W jego domu jest bardzo duże napięcie. Wszystko się zmieniło i nic nie jest takie, jak dawniej. Chłopiec dużo czasu spędzał na pływalni, gdzie pewnego razu z okna zobaczył dziewczynkę z rudymi włosami. Nazywała się Hedvig. Dzieci się zaprzyjaźniły i razem próbowały sobie poradzić z lękami i strachem.

Książka jest zaskakująca, pojawiają się w niej elementy fantastyczne. To wyjątkowa opowieść.

Seria książek przygodowych, które przeniosą Was w mityczny świat.

„Aru Shah i koniec czasu”, „Aru Shah i pieśń śmierci”, „Aru Shah i drzewo Życzeń”

Autor: Roshani Chokshi

Wydawnictwo: Galeria książki, 2018r.

Piękna seria, porywające zwroty akcji i przygody. Podczas lektury poznajemy pradawne opowieści i bogów hinduskich, ukazanych w bardziej współczesnej wersji.

Aru Shah ma bujną wyobraźnię i mieszka razem z mamą w Muzeum Starożytnej Sztuki i Kultury Indyjskiej. Znajduje się tam zaklęta lampa, której pod żadnym pozorem nie wolno zapalać. Lecz Aru, aby zaimponować kolegom i koleżankom, robi to mimo wszystko. I wtedy w jednej chwili wszyscy zostają zamrożeni, bo dziewczyna uwalnia starożytnego demona.

Akcja dzieje się w Innoświecie, czyli przestrzeni w której żyją bogowie. Są oni nieśmiertelni i wszechwiedzący. Zachowują się trochę nietypowo, ponieważ korzystają z nowoczesnej technologii i ich życie przypomina nasze.

Bardzo lubię takie książki, gdzie humor łączy się z przygodą.

Magia, czarownice i dziwne zjawiska atmosferyczne. Oto książki o Majce i jej przygodach: *Tłuczarnia motyli, Czarownica piętro niżej, Klątwa dziewiątych urodzin, Bez piątej klepki, Pomyłony narzeczony i Co jedzą czarownice?*

Seria Marcina Szczygielskiego ma już sześć części. W tych książkach znajdziecie trochę magii, codzienne życie, przygody i katastrofy, z którymi musi zmierzyć się bohaterka. Historie te rozgrywają się w Polsce.

W pierwszej części ośmioletnia Maja jedzie na wakacje do babci. To właśnie wtedy zaczyna się przygoda, podczas której dziewczyna odkrywa swoje magiczne zdolności.

13 listopada tego roku ukazała się najnowsza część tej serii – „Co jedzą czarownice?”. Tym razem Majka musi się zmierzyć z innym rodzajem katastrofy - ma cały dom na swojej głowie. Pomaga jej magia oraz przyjaciele: Warszawska Syrenka i bóg Odry, Ciabcia, Monterowa i Nina których mogliśmy poznać we wcześniejszych przygodach.

Nowa książka jest też powieścią kucharską! Jeszcze żadnego przepisu nie wypróbowałam, ale serdecznie Was do tego zachęcam.

Majka jest mi bliska. Stara się nigdy się nie poddawać, choć czasem łatwo się złości, ale przecież nikt z nas nie jest idealny.

Co obejrzeć?

POLECA: JULIA ZAKRZEWSKA

TOY STORY 4 opowiada o niezwyklej sile przyjaciół, nieważne, czy są to zabawki czy ludzie, przecież przyjaźń nie ma granic! Niezwykła przygoda, która przydarzyła się, gdy pewnego dnia właścielka Chudego przyszła do domu z nową zabawką, którą zrobiła w przedszkolu. Był to Sztuciec. Rodzina wyjechała w podróż kamperem, lecz pewnego dnia Sztuciec wypadł, a wtedy na ratunek przybył Chudy...

Jak potoczy się opowieść? Dowiedzcie się sami.

Kobe Bryant

- Urodził się w 23 sierpnia 1978 roku w Filadelfii.
- Tragicznie zmarł 26 stycznia 2020 roku w Calabasas podczas wypadku w Helikopterze. Było tam dziewięć osób, m.in. jego córka Gianna. Kobe wystartował o godzinie 9:06 (czasu lokalnego) i po około 40 minutach helikopter rozbił się na wzgórzach i zaczął płonąć.
- Grał tylko w jednym klubie: Los Angeles Lakers.
- Grał w reprezentacji USA.
- Grał na pozycji rzucającego obrońcy.
- Jego najlepsze wyniki: osiemdziesiąt jeden punktów zdobytych 22 stycznia 2006 roku w starciu z Toronto Raptors, celne rzuty „za trzy”: dwanaście zdobytych 7 stycznia 2003 roku w starciu z Seattle SuperSonics.
- W listopadzie 1999 roku Kobe poznał Vanesse Laine. Wzięli ślub 18 kwietnia 2001 roku. Rodzice byli przeciwni małżeństwu, dlatego że syn żenił się tak młodo i do tego nie z Afroamerykanką.
- Pierwszym ich dzieckiem była córka Natalia Diamante Bryant urodzona 19 stycznia 2003 roku. Po narodzinach córki Bryant pogodził się z rodzicami. Urodziła się jego druga córka.
- Vanesse w 2011 roku złożyła pozew o rozwód z powodu „różnic nie do pogodzenia”. W 2013 para ogłosiła że znowu są razem.
- Następnie mieli jeszcze dwie córki: w sierpniu 2016 roku na świat przyszła ich trzecia córka Biana, a w czerwcu 2019 ich czwarta córka Capri Kobe.

PRZYGOTOWAŁ SZYMON REKOWSKI

SPORT

NA ZAKOŃCZENIE

zostawiamy myśl:

Trudne sytuacje uczą elastyczności, pomysłowości, cierpliwości, wytrwałości, szukania rozwiązań, więc to dobrze, że czasem jest trudno.

B. Pawlikowska

słuchamy:

The Beatles "HERE COMES THE SUN"

przypominamy o XXIX Finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy

Nasz Głos

kontakt: naczelnny.naszglos@sp12gdynia.edu.pl

zespół redakcyjny: Andrzej Beyer-Wróblewski 6a, Daria Słobodzian 6b, Amelia Gąsińska 6d, Izabela Hamadyk 6a, Karolina Kowalczyk 6a, Adam Pikulski 6d, Szymon Rekowski 6d, Agata Sadowska 6d, Olga Samuło 6d, Dorota Słowi 6a, Sylwia Szejpak 6a, Hanna Szott 6d, Łucja Szweda 6d, Antonina Urbaniak 6a, Bronisław Wałędziak 6d, Aurora Winiarczyk 6d, Maciej Wyszyński 6a, Julia Zakrzewska 6d

fotoedycja: Jakub Frączyk 8a

redaktor naczelna: Marta Frączyk

Zapraszamy do współpracy!

